

Otkrivenje 11

1) Dade mi se trska kao palica govoreći: Ustani i izmeri crkvu Božiju i oltar, i one što se klanjaju u njoj; **2)** A portu što je izvan crkve, izbaci napolje, niti je meri, jer je dana neznabošcima; i grad sveti gaziće četrdeset i dva meseca.

3) I daću dvojici svojih svedoka, i proricaće hiljadu i dvesta i šezdeset dana obučeni u vreće. **4)** Ovi su dve masline i dva žiška što stoje pred Gospodarem zemaljskim. **5)** I ako im ko nepravdu učini, ogranj izlazi iz usta njihovih, i poješće neprijatelje njihove; i ko bude hteo da im učini nažao onaj valja da bude ubijen.

6) I ovi će imati vlast da zatvore nebo, da ne padne dažd na zemlju u dane njihovog proricanja; i imaće vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kadgod budu hteli. **7)** I kad svrše svedočanstvo svoje, onda će zver što izlazi iz bezdana učiniti s njima rat, i pobediće ih i ubiće ih.

8) I telesa njihova ostaviće na ulici grada velikog, koji se duhovno zove Sodom i Misir, gde i Gospod naš razapet bi. **9)** I gledaće neki od naroda i plemena i jezika i kolena telesa njihova tri i po dana, i neće dati da se njihova telesa metnu u grobove.

10) I koji žive na zemlji, obradovaće se i razveseliće se za njih, i slaće dare jedan drugom, jer ova dva proroka mučiše one što žive na zemlji. **11)** I posle tri i po dana duh života od Boga uđe u njih; i staše oba na noge svoje, i strah veliki napade na one koji ih gledahu.

12) I čuše glas veliki s neba, koji im govori: Iziđite amo. I iziđoše na nebo na oblacima, i videše ih neprijatelji njihovi. **13)** I u taj čas zatrese se zemlja vrlo, i deseti deo grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam hiljada imena čovečijih; i ostali se uplašiše, i daše slavu Bogu nebeskom. **14)** Zlo drugo prođe, evo zlo treće ide brzo.

15) I sedmi anđeo zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govoreci:

Posta carstvo sveta Gospoda našeg i Hrista Njegovog, i carovaće vavek veka. **16)** I dvadeset i četiri starešine koje seđahu pred Bogom na prestolima svojim, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu.

17) Govoreći: Hvalimo Te, Gospode Bože Svedržitelju, koji jesi, i beše, i bićeš, što si primio silu svoju veliku, i caruješ. **18)** I neznabošci se prognjeviše, i dođe gnjev Tvoj i vreme mrtvima da se sudi, I da se da plata slugama Tvojim, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena Tvog, malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubiše.

19) I otvori se crkva Božija na nebu, i pokaza se kovčeg zaveta Njegovog u crkvi Njegovoj; i biše sevanja munja, i glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki. Pošto je Jovan pojeo malu otvorenu knjigu i čuo Božiju potvrdu njegove (Jovanove) službe u Jevanđelju, Naš Gospod nastavlja Svoje Otkrivenje Jovanu.

1) I dade mi se trska kao palica govoreći: Ustani i izmeri crkvu Božiju i oltar, i one što se klanjaju u njoj. Jovan dobija merilo i uputstvo za upotrebu. Šta predstavlja ta trska? U Jezekilju 40 – 42 čitamo o pojedinostima merenja jednog grada, gradskih zidova, vrata i hrama.

Merenje se obavlja jednom palicom načinjenom od trske. U Otkrivenju 21 je prikaz Svetog Jerusalima. Jedan između sedam anđela pokazuje Jovanu gradske mere izražene brojem dužina trske za merenje. U 21. poglavlju trska je zlatna. U ovom (1.) stihu ova 'trska kao palica' je merilo.

Merilo u Jezekilju 40 – 42 su uredbe dane Izrailju; predznaci i predskazanja našeg Iskupitelja. Zlatna Trska predstavlja Samog našeg Gospoda Isusa i Njegov primer bezgrešne vernosti Ocu. Ako je dužina meračke trske u 'biblijskim rečnicima' verodostojna, svi mi, ljudi, smo premali u poređenju sa meračkom trskom: zar to nije jedno otkrivenje?

Nisu li to uslovi našeg ugrađivanja u Božiji Dom? Saznanje i priznanje naše nedovoljnosti i nepostiživosti oblikuje nas za jedinstvo u Hristovom Duhu. Nebeski Jerusalem u 21: 15-17 Duhom našeg Spasitelja sagrađen je prema

Njegovoj savršenoj meri izraženoj savršenom Rečju i Naukom Sina Boga Višnjega; to merilo je zlatna trska.

Naš Gospod poznaje Svoj Narod – svaku pojedinu dušu. U 1. Korinćanima 3: 16, mi, Hrišćani, smo hram Boga našega i Njegov Duh nastava u Svom hramu. Jovan je primio pravu Meru a upućen je da tom merom meri hram, oltar i poklonike – obožavatelje.

Razgledajmo sebe kroz primer našeg Učitelja da vidimo koliko smo premali, pa da revnujemo u naporima i molitvama da budemo nalik na Njega. Naš Otac vidi nas kroz blagodat Njegovog Sina, našeg Iskupitelja. Kroz Sina mi smo Ocu Jerusalem, Nevesta Hrista. Oltar ovog Hrama osvećen je Pashom Prinosa Božijeg Jagnjeta.

Kako je Prinos savršen, tako je savršen i oltar prema nepopustljivim zahtevima Božanske Pravde i blagodati našeg Nebeskog Oca. U Zahariji 2: 5 prorok prati čudesno delo Gospodnjeg sluga i anđela koji govori reči našeg Boga: *Ja ću mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i biću za slavu usred njega* (Jerusalima).

U 7. stihu Bog govori: *Ej Sione, koji sediš kod kćeri vavilonske, izbavi se.* Jovanova služba uključuje merenje kao oznaku Božije svojine pod Božijom zaštitom. Ognjeni zid zadržava sile zla i tame odvojene od Božijeg naroda. Isti zid odvaja sveto seme od gadosti sveta.

Mi nismo okovani zatvorenici u blagodat našeg Nebeskog Oca; mi smo zahvalna deca Njegovog zaveta. U Rimljanima mi smo podstaknuti da prinesemo ceo život naš, dušu i telo, um i srce; prinos zahvalnosti i obožavanja, prinos ugodan našem Bogu i Hristu, Spasitelju i Caru našem.

U 2. Korinćanima 10: 12 napisano je: Ne smemo sebe mešati ili se porediti s drugima koji hvale sami sebe; ali kad sami po sebi sebe mere i poredi sami sebe sa sobom, ne razumevaju. Telesan ponos je bezumlje. Uzdanje u svoje sposobnosti je put propasti. Naš Gospod Isus je potpuno pokriće svih naših

potreba a On je i naša sigurna zaštita.

2) Portu što je izvan crkve, izbaci napolje, niti je meri, jer je dana neznabošcima; i grad sveti gaziće četrdeset i dva meseca. Pravi učenici su uzidani u Sveti Hram Boga našeg (1. Petrova 2: 5). Grešnici, odbijanjem Božije blagodati, ostaju napolju – u svom grehu – iako prihvataju neke deliće Hristove Nauke i neke običaje pobožnosti.

U trenutku kad je Bog zatvorio Nojev brod spasenja, samo duše unutar lađe bile su osigurane. Svi koji su bili napolju, čak i pored samih vrata lađe, svi su propali u potopu. Samo verom u Sina Božijeg i u poslušanju Reči Života mi smo deca našeg Nebeskog Oca.

Ni jedan drugačiji položaj ne daje nam sigurnost. Spasenje i život večni je samo u Hristu. U Mateju 1: 17 vidimo divne podatke: četrdeset i dva pokolenja od Avraama do otkupa u Hristu. U celom tom razdoblju verni su u Božijem Hramu iskupljenih. Mnogi ljudi su pozvani ali nisu izabrani.

Od Avrama do Davida četrnajst naraštaja uključeni su u pisana svedočanstva ljudske krivice a i Božije milosti i blagodati. Od Davida do uništenja Judejskog Carstva, kratko vreme narod je cvetao pod Božijom zaštitom i vladavinom Božijeg Zakona i brzo se odvrćao od Boga, Spasitelja svoga, u bezakonje, bezbožnost i grozno idolopoklonstvo.

Od odlaska u ropstvo pa do uznesenja našeg vaskrslog Gospoda, vidimo četrnajst pokolenja bespomoćnih i održanih blagodaću Boga. Od vremena Božijeg obećanja Avraamu da će se u Avraamovom semenu blagosloviti celo čovečanstvo, vidimo tajanstvene puteve čudesne blagodati Božije.

Naš Bog strpljivo spasava, izbavlja i obnavlja svakog ko celim srcem prizove Gospoda da bude otrgnut iz zamke Zlotvora; iako ljudi svojom nevernošću i lakomislenošću sami upadaju u te zamke. Sotona je poražen na kraju a Premudrost nadvlada bezumlje.

Bog je obećao Iskupitelja Koji je ispunio Božije obećanje, ostvario Svoj

savršeni prinos i pokazao Se Car nad carevima, Gospod nad gospodarima – Jedini Spasitelj. Neznabošci još uvek gaze Grad Svetih na zemlji. Neki su bliže svetinji i naučili su neke delove Nauke Jevanđelja.

Samo grešnici koji se bace pred noge Spasitelju nalaze u Njemu blagodat spasenja. Svi koji odbace tu milost, zadržavaju svoje državljanstvo greha i smrti. Svaki učenik neka se čuva samopouzdanja. Proveravajmo svoj stav merom u 1. Korinćanima 3: 16 i u prva dva stiha ovog poglavlja: da li sam u Domu Božijem ili napolju?

Vrlo česta osobina Otkrivenja pokazuje se u ovoj glavi (11.). Stoleća su obuhvaćena kratkim rečenicama. Kao što se odjednom pojavljuju u prva dva stiha: crkva, oltar, poklonici unutar, i porta izgažena neznabošcima, više nenajavljenih osoba i događaja slede pre završetka ovog poglavlja.

Nije očigledno koje su reči anđela, a koje je Reč Gospodara vasiona. Svedočanstvo Hristovih svedoka nije dokazano 'ukrućenim' leđima, svečanim koracima – pretvornom spoljašnjom 'pobožnošću'. Ne verujmo ikonama neznabožaca. Molimo se Ocu za dar prave pobožnosti: da živimo Jevanđeljem.

Obožavajmo našeg Cara kad nam omogući da Ga sledimo u službi siromašnima duhom, gladnima, žednima, onima koji plaču, jer nekima među takvima On je dao blagoslove (Matej 5). U službi Njemu je otkrivenje rođenja Duhom i Istinom.

3-4) Daću dvojici svojih svedoka, i proricaće hiljadu i dvesta i šezdeset dana obučeni u vreće. Ovi su dve masline i dva žiška što stoje pred Gospodarem zemaljskim. "Dva svedoka" označavaju brojne strane delovanja i uticaja svedočanstva našeg Gospoda u ovom svetu.

Odanost, blagodat i smelost u svedočenju su oružja koja Gospod daje svojim svedocima. Vreće nisu odeća taštine, ponosa, niti razuzdanog greha ni gramzivosti. Svedoci Isusa su hrabri i smerni; mudri i scromni. U svojoj

poniznosti oni uzvišuju Raspetog, Vaskrslog i Proslavljenog Sina Božijeg.

Moć našeg Nebeskog Oca posvedočava se u Hristu a Duh Spasitelja je objavljen i potvrđen življenjem i radom Njegovih vernih glasnika. Vreme službe i trpljenja je ograničeno odredbom Gospodnjom. Pojava i ponašanje vernih je u skladu sa proglasom Jevanđelja.

Oni žive po Nauci Spasenja svaki dan; ne jednom u sedmici ili mesecu ili godini. Život i rast u Videlu je ključna osobina službe našem Caru. Kako dve maslinove grane u Zahariji 4: 11-14 predskazuju, tako Gospodnje obećanje potvrđuje u Jovanu 4: 13 i 7: 37: Duh našeg Boga vlada u vernim svedocima i zrači kroz njih.

U Jovanu 15 naš Spasitelj je Čokot, Njegovi učenici su loze a naš Nebeski Otac je Vinogradar. Otac se stara za celo Stado Svog Sina. Još u Brojevima 35: 30 i u Zakonima Ponovljenim 17: 6 označena nam je verodostojnost dvostrukog svedočanstva.

U Jovanu 8: 18 Sin svedoči Svojim bezgrešnim životom. Otac potvrđuje znacima i čudesima. Verodostojnost Jevanđelja Hrista Spasitelja je silnija od neba i zemlje (Luka 21: 33). Pravoverni učenici gledaju lice Oca u Sinu i primaju pomazanje Njegovog Duha da svedoče pravo Jevanđelje Spasenja.

Avelj je bio jedan svedok ali njegovo svedočanstvo je bili dvostruko: Bog je svedočio za vernog Avelja. U Marku 6: 7 naš Gospod Isus šalje Svoje učenike po dvojicu da najave Jevanđelje. U Delima 8: 26-40 Filip je drugi svedok: Duh je prvi. Filip je sam – jedan čovek - u telu; ali njegovo svedočanstvo divno je posvedočeno delovanjem Svetog Duha.

Mnoštvo svedoka je bezvredno ili čak štetno, ako glavni svedok nije Duh Božiji. Naš Gospod Isus Hristos je Sve u svemu. Otkrivenje 1: 20 sedam svećnjaka predstavljaju sedam crkava. U poglavljima broj 2 i 3 su imena i svedočanstvo crkava.

U tom broju (7) dve crkve imaju dobro svedočanstvo u službi Jevanđelja i

potvrđene su i podstaknute da nastave i istraju u vernosti. Te dve crkve su sudeonici u dvostranom svedočanstvu našeg Gospoda: Naukom i življenjem; na čvrstom Temelju i u trajnom rastu u veri i poznanju Sina Božijeg (Efescima 4: 13).

Hiljada dve stotine i šezdeset dana označava razdoblje od četrdeset i dva meseca. Vreme izraženo danima umesto mesecima postavlja naglasak na prirodu dobrog svedočanstva: svakodnevni rad, život i napredak u Zajednici Duha našeg Gospoda. Broj četrdeset i dva obeležio je put Izrailja iz ropstva.

Narod se zadržao u toliki broj mesta da je celo putovanje do ulaska u obećanu zemlju bilo sačinjeno od četrdeset i dva dela ukupnog puta. U Mateju 1: 1-17 čitamo broj kolena od Avraama do Gospoda Isusa – četrdeset i dva. Deca zaveta su u hramu da svedoče neznabošcima iako ti neznabošci gaze sveti grad.

Trajnost tog svedočanstva ukazuje na trajnost Hristove Crkve na zemlji: od Avelja do pojave našeg Spasitelja u slavi; pojave Gospoda nad svima i Cara večnog Carstva. Svaka duša podignuta iz smrti u život blagom i moćnom snagom Hristovog Duha, susretne istog Neprijatelja koji je na zlo navodio faraona u Izlasku 5 - 12 i Jezavelju u 1. O Carevima 21: 25.

5-6) Ako im ko nepravdu učini, oganj izlazi iz usta njihovih, i poješće neprijatelje njihove; i ko bude hteo da im učini nažao onaj valja da bude ubijen. I ovi će imati vlast da zatvore nebo, da ne padne dažd na zemlju u dane njihovog proricanja; i imaće vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kadgod budu hteli.

Prvi deo petog stiha jasno pokazuje posledice okrutnog zlostavljanja Gospodnjih glasnika (Dela 9: 4-6). Progonitelji Hristovih svedoka čine zla tim istima koji donose Nauku Spasenja svojim goniteljima. Drugi deo petog stiha još oštrije naglašava opasnost zločincima.

Savle iz Tarsa u 9. Delima se pokajao i Gospod ga je spasao. Svaki zločinac odbacivanjem Gospodnjeg poziva na pokajanje osuđuje sebe da primi od

Boga pravednu nagradu za greh – večnu smrt. Apostoli nisu spaljivali grešnike ognjem.

Propovedali su milost spasenja (Luka 9: 56) i najavljivali dolazak Božijeg suda i večne propasti. Prorok Ilija je svedok Božije osude pokazane spaljivanjem dve pedesetine vojske zla u 2^{oj} O Carevima 1. U Danilu 3: 22 oganj vavilonskog cara ubija njegove vojnike a ne povredi tri verna svedoka.

Takva svedočanstva nam pokazuju da oba svedoka u ovoj (11.) glavi deluju istim Duhom i silom osude protivljenja Bogu. Moć za sprečavanje kiše na duže vreme pokazala se u Ilijinoj službi u 1^{voj} O Carevima 17. Pretvaranje vode u krv podseća na Izlazak 7: 14-21.

Naš Gospod je zapovedio Mojsiju da proglasi takvu nevolju protiv misirske tiranije nad Izrailjem. Gospodnje svedočanstvo ukazuje na dva razdoblja: jedno je izbavljenje iz ropstva a osuda i posledice idolopoklonstva je drugo.

Silna dela Mojsija i Ilije obavljena su istim dvostrukim svedočenjem kao i verodostojna svedočanstva u ovim stihovima 3-5. Isti Neprijatelj Gospodnjih moćnih dela u vreme Mojsija i Ilije još uvek se bori i danas da zadrži grešnike pod svojim jarmom i da odvrati učenike sa puta Večnog Jevanđelja Spasenja u Hristu, našem Spasitelju i Gospodu.

7) Kad svrše svedočanstvo svoje, onda će zver što izlazi iz bezdana učiniti s njima rat, i pobiće ih i ubiće ih. U 1^{oj} O Carevima 21, Navutej nije želeo da cela njegova porodica postrada u Jezaveljinim zločinima, ipak Bog nije sprečio zlikovce; ali zlotvori su zaslužili Božije pravosuđe pred vernim narodom i u sledećih deset poglavlja Gospod sudi Jezavelji.

Faraon je mrzeo Mojsija ali nije se usudio da ga ubije jer je Božija moć u nevoljama misirskim bila tajanstvena i stravična. Deo Ilijine borbe bilo je i nastojanje da ne pogine od krvničkih ruku Jezavelje. Najposle Gospod ga je uzneo u vihoru pred očima proroka Jelisija. Zla carica nije mogla da se ponosi pokazujući: ovo je grob Ilijin! Ja sam ga ubila!

Ni Jezavelja nije imala svoj grob, ali ne zbog slavnog uznesenja, nego zato jer su njeno telo izrastrzali psi a cela njena zločinačka dinastija je iskorenjena da se Gospodnje nezadovoljstvo posvedoči protiv bezakonika. Silan je Bog naš i da spase i da osudi.

U Delima 6: 8 – 7: 60, Stjepan nije zahtevao da bude ubijen iako se neustrašivo suočio sa zločincima. U 12^{oj} glavi Jakov je pretrpeo mučeničku smrt da proslavi našeg Gospoda Isusa a u sledećim redovima naš Spasitelj izbavlja Petra iz tamnice na radost i ohrabrenje učenika i da se nastavi svedočanstvo Isusa 'iz Nazareta'.

U 9^{oj} nov učenik Savle izmakne ubicama. Naš Bog u Svojoj blagodati i moći odredi vreme i sredstva za sve potrebe u službi poverenoj svim učenicima Hrista Isusa. Nikakva sila tame ne može sprečiti potpuno ostvarenje svedočanstva vernih koji se uvek uzdaju u Gospodnje staranje.

Verni svedoci gledaju u lice smrtnoj pretnji gonitelja i, vide lice Pobjednika - Hrista u slavi. Mojsije i Ilija trpeli su u službi. Koliko proroka su podneli progonstva, tamnice i smrt! Hrišćani pretrpe mnoge nevolje... Naš Gospod je pretrpeo više nego svi Njegovi verni svedoci zajedno a Njegova slavna pobjeda je neuporediva.

U celoj vasioni samo Jedan je Car slave. On omogućava Svoju pobjedu svim Svojim vernim učenicima: prvo, u njihovim srcima i umovima, potom u njihovoj službi. Po mišljenju sveta i progonitelja smrt mučenika izgleda kao pobjeda namera zlog duha; stvarna pobjeda je Gospodnja i u Njemu to je pobjeda svih vernih.

Kad su zločinci zamišljali da je Isus iz Nazareta pretrpeo poraz smrću na stubu mučenja i sramnih poniženja, On je silno i slavno pobjedio Sotonu, greh i smrt – za nas – na večnu slavu i ugodnost Nebeskom Ocu.

Stvarni plodovi – privremene i večne posledice – 'uspeha' zločina vide se u Delima 18: 2; 1^{oj} Solunjanima 2: 14-16; Titu 1: 13-16 i u drugim poslanicama

koje nam napominju da put greha samo u večnu propast vodi.

Nedajmo se zlu da nas nadvlada: nadvladajmo zlo dobrim (Rimljanima 12: 9 i 21). Potpuna, slavna pobjeda i večna nagrada uvek je u Hristu.

8) Telesa njihova ostaviće na ulici grada velikog, koji se duhovno zove Sodom i Misir, gde i Gospod naš razapet bi. Naš Gospod je bio razapet zločinima udruženih verskih, političkih, vojnih i policijskih vođa podržanih njihovim sledbenicima.

Pretežni uticaji u svetu su duhovna i telesna pokvarenost, nasilje, okrutno ropstvo i zlostavljanje. Zaslepljeni grešnici vide mrtva telesa svetih kao propast mučenika i poraz Hristovog Jevanđelja. Njima se čini da je Zlo zavladao svuda i zavek.

Njima se priviđa da je zlo nagrađeno svim ostvarenjima koje grešnik može poželeti. Reč Života i naše iskustvo otkriva i potvrđuje da je stvarnost ljudskog života u svetu na zemlji tačno ocenjena i jasno shvaćena samo u svetlosti Jevanđelja.

9-10) Neki od naroda, plemena, jezika i kolena gledaće telesa njihova tri i po dana, i neće dati da se njihova telesa metnu u grobove. Koji žive na zemlji, obradovaće se i razveseliće se za njih, i slaće dare jedan drugom, jer ova dva proroka mučiše one što žive na zemlji.

Sav bezbožni svet smatra mučenike kao mrtve ostatke prošlosti. Istina svedoči nama da su pravo-vernici Hrišćani svedočanstvo blagoslovene i slavne budućnosti. Svet ne dopušta mučenicima svoje počasne sahrane; nisu svesni da sami produžuju svedočanstvo vernih: da je život u Hristu vredan borbe, trpljenja i smrti tela na hvalu Bogu.

Kratka je radost u tami. Grešni svet proslavlja smrt svetih i tako nesvesno produžavaju sećanje na Jevanđelje milosti i suda. Pobožan život u svetu izgleda kao mučenje grešnicima, njihovim vođama i učiteljima jer im je razum grešan.

Ako bi se oni radovali bezbožnosti do kraja svog zemaljskog života, to je još mnogo kraće vreme od večnosti. U Hristu, radost je večna. Propoved Jevanđelja na zemlji ograničena je na tri i po godine, a bezbožne radosti traju samo tri i po dana.

Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu je jedno - od prinosa Avelja do pojave našeg Cara u slavi. Sve ljudske vlasti, društvena uređenja i sva nasilja imaju svoje radovanje za kratko vreme pa i to im je izmešano sa nesigurnošću i strahovanjem.

11-12) Posle tri i po dana duh života od Boga uđe u njih; i staše oba na noge svoje, i strah veliki napade na one koji ih gledahu. I čuše glas veliki s neba, koji im govori: Iziđite amo. I iziđoše na nebo na oblacima, i videše ih neprijatelji njihovi.

Glas s'Nebe poziva gore – uvis - verne svedoke u koje se uselio Duh Života od Boga i oni se uznose u oblaku na očigled svojih protivnika. Gospodnje telo je bilo "u srcu zemlje" tri dana i On je onda ustao. On je Poglavar vojske novorođenih.

Svi rođeni Duhom i Istinom Slede svog Vojskovođu u privremenoj borbi u ovom svetu i u vaznesenju ka Njegovoj večnoj slavi. Ovi stihovi: 7-12 zaslužuju mnogo dublje zagledanje, jasnije razumevanje i potpunije izražavanje od svega što ja mogu da prikažem ovde.

Ipak, želim da podelim sa vama mnogostrane veličine koje vidim. Neka vas moja ograničenost ne ograniči, nego još podstakne na svestranije razumevanje i verniju primenu Nauke Spasenja – svesrdno i odlučno.

Ne želim da koristim 'istorijske podatke' u svom razumevanju i tumačenju bogatih otkrivenja u ovoj knjizi. Ljudski podatci ne mogu potpuno da sakriju ljudske nastranosti, predrasude i (više puta) namerno izobličavanje činjenica.

U Delima 20: 18-35 možemo predpostaviti da u nekim krajevima jedan

naraštaj vernih učenika bude zamenjen sledećim naraštajem malovernih ili čak nevernih, samozvanih verskih vođa koji su slepe vođe slepacu spremnih za zamke đavola i okove smrti.

Ime takve crkve može biti još uvek isto, predeo stanovanja približan, ali zver je nadvladala i usmrtila neverne vernike. Zle vođe sveta željne su zloupotrebe mrtvih crkava da bi neupućene vernike podčinjavali svojoj vlasti i uticaju.

Gospod može odrediti vreme da Svojim Duhom premesti neke mrtve i zavedene vernike iz tame u videlo vere i poznanja našeg Spasa i Gospoda. Ti novi učenici odlučno svedoče Jevanđelje Istine i Spasenja u Hristu iako im pretili gonjenje i mučenička smrt.

Novo bojno žarište plamti i verni svedoci uznose se u slavu Hrista. Bezbožni tirani strahuju od ma kakvog probuđenja i obnobljenja. Plitke, površne i beživotne verske vođe često se više bore protiv čistog Jevanđelja nego protiv bezbožnosti.

Jedno duže vreme sam živeo pod komunizmom. Jedan do dva učenika godišnje su bili osuđeni na više godina zatvora – slično težim ili opasnim zločincima. U državi sa oko dvadeset miliona stanovnika dva učenika su 'bili opasnost' vlastima. Dva svedoka su uzneseni u oblaku.

Slava našeg Spasitelja ispunjava i zaodeva Njegove verne svedoke: ne može biti jedno bez drugog. Zadivljujuća stvarnost je da su neki grešnici pokrenuti hrabrošću mučenih Hrišćana poverovali i predali se Gospodu.

Poverenje i vernost Najvećem Mučeniku, Isusu Hristu, dokazuje: te duše čuju glas sa Neba Koji poziva i uznosi do uzvišenijeg i blaženijeg stepena – spajanjem naših duša sa Gospodarem, našim Carem; kroz nevolje u večnu slavu.

13-14) U taj čas zemlja se vrlo zatrese, i deseti deo grada pade, i zemljotres pobi sedam hiljada imena čovečijih; i ostali se uplašiše, i daše slavu Bogu

nebeskom. Zlo drugo prođe, evo zlo treće ide brzo. Kad se sruši neka 'veća svetska sila' pod udarom Gospodnjeg nezadovoljstva, narodi u svetu se uplaše.

U društvenim, političkim i vojnim nemirima, u krvoproliću i masovnim zaraznim obolenjima, mnogi ljudi umiru baš kako su živeli: u grehu – na putu u večnu propast, ili, u Hristu - na putu u večno blaženstvo. Zadivljen sam svedočanstvima neke braće i svojim sopstvenim zapažanjima događaja i ljudi.

Mnogi učenici su bili sačuvani, mnogi grešnici su vapili Gospodu za milost i spasenje. U 13. stihu deseti deo grada je srušen i sedam hiljada ljudi su izginuli. Amos 5: 3 javlja da će devet delova odmetničkog Izrailja propasti. U 1° O Carevima 19: 18 naš Bog je sačuvao sedam hiljada.

U ovom (13.) stihu naš Gospod je 'preokrenuo' brojeve. Otkrivenjem je naš razum obasjan za razumevanje i Božije divne blagodati i Njegove savršene, neumitne, Božanske pravde i pravosuđa.

Počevši u Marku 1: 1 pa do vaznesenja našeg Gospoda propovedani su blagodat spasenja i osuda greha oko 3½ godine. Od Dela 2. do kraja, Hristos, Sin Božiji se svedoči – 42 meseca – 1260 dana, potpunost Božije blagodati spasenja u Hristu. Aliluja!

(Od mnogih istinitih priča, FATIMA je jedna priča iz moje mladosti, koju sam sačuvao za vas u skraćenom obliku.)

U 7. stihu spomenuta je zver... Ne osećam neku jaku potrebu da iznađem da li je to sam đavo, ili koji od njegovih robova. Čini mi se dovoljno da znamo da je Neprijatelj; ali u Otkrivenju neke naizgled male pojedinosti zrače velikim značajem dok se otkrivenja odvijaju pred našim očima.

U poglavlju 8: 10 velika zvezda svojim padom zagadi trećinu reka i izvora. U 9° glavi, 1^{om} stihu pala ili padajuća zvezda dobija ključ kojim otvara bezdan i oslobađa mnogo zla. U 11^{om} stihu anđeo bezdana je car zlih sila. U 17: 8 zver

koja beše i nije a ipak jeste (ili, doći će opet), kreće se od bezdana prema propasti.

Otkrivenje rasprostire svoju svetlost preko celog Svetog Pisma. Čak od Stvaranja 3: 14-15 đavo pada sve niže i niže. Njegova udaljenost neprestano raste i njegova završna i potpuna propast sve više se bliži. Njegova smrtonosna moć nad njegovim žrtvama je u njegovim lažima i u grešničkom verovanju u laži.

Njegov izlazak iz bezdana je u okviru njegove tame. On nemože sam sebe da uzdigne iznad praha kojim se hrani. On nemože da stvori ni jednu iskru dobrote u sebi. On svojom lažnom slavom obmanjuje svoje žrtve, ali ne može ni za trenutak da oslobodi sebe svog jada i unutrašnje muke.

Sve njegove 'pobede' su prividne – nestvarne. On je pobeđeni Neprijatelj. Verne sluge našeg Cara uvek pobeđuju. Silni glas sa Neba (12.) je jasan poziv vernima. Protivnici gledaju decu našeg Oca kad uzleću ka Nebu; ali grešnici su u okovima svoje grešne volje.

(Jednog dana u zatvoru sam radio u bolničkoj laboratoriji. Nisam video nikog u blizini... Počeo sam da pevušim jednu od svojih omiljenih pesmica. Počeo sam sasvim tiho, ali sam se brzo raspevao... Bio je to još jedan trenutak kojim je naš Gospod sasvim rasterao magle sveta oko mene.

Sasvim tiho pevanje nije bilo kažnjavano, ali moje oduševljenje u proslavi Gospoda na sav glas moglo me je 'nagraditi' priličnom kaznom. Kako sam radio okrenut postolju, a leđima okrenut prema ulazu, prekasno sam primetio jednog od najviših službenika kad je ušao kroz vrata.

Kad sam ga primetio, on je naslonjen na otvoren prozor - gledao u mene. Nisam bio siguran da li mu lice izražava zadovoljstvo što me zatekao u prekršaju ili ga moje pevanje zabavljalo, ali sam osećao da je bolje završiti pesmu: jer šta je – tu je. On se prijateljski smeškao i ja sam se nadao da je iskren.

Tada mi je rekao: DeJane, ako bih ja mogao verovati kao ti, bio bih srećniji kao zatvorenik nego što sam sad na svom položaju i sa svojim prihodom. Kao Agripa (Dela 26: 28)... U našem kratkom razgovoru brzo se povukao natrag u svoju tamnicu grešnih navika.

Taj trenutak iskrenog priznanja jednog visokog službenika – neprilaznog jednom osuđeniku - ispunio mi je srce novom zahvalnošću. Sigurno sam bio srećniji i blaženiji nego ma koja žrtva Zloga.)

U 10^{om} stihu grešni umovi se muče Gospodnjim svedočanstvom. Ako bi bili sigurni da Hristovo Jevanđelje pravde i milosti nije istinito, ako njihova savest ne bi bila uznemirena, šta bi ih mučilo?

Ako istinito svedočanstvo Jevanđelja ne bi ispoljilo ljudski greh i pokvarenost, šta bi tako razdražilo obožavatelje tame? Ko je više u strahu od Reči našeg Gospoda i ko je više protivan objavi Jevanđelja, vođe grešnika ili njihov gospodar đavo?

Tama ne može da podnese Videlo; a mi smo poslani u svet da mu budemo videlo; i so zemlji. Ovde (13.) veliki zemljotres nas podseća na mnoge prošle strahote i, najavljuje Božiji poslednji sud. 7,000 izginuše a grad je bio desetkovan.

Ovi brojevi predstavljaju urednost Božiju u svetu nereda. Ni jedan manje niti više ne može propasti u strahotama, nego samo tačan broj svih koji odbacuju Božiju blagodat spasenja u Hristu. Ako je grad bio nastanjen milionima, 7,000 bi bio tek mali deo.

Ako je tek mali postotak stradao u zemljotresu, koliko je velik ili mali ostatak koji su u strahu slavili Boga? U 1^{oj} Korinćanima 1: 26-31 naš Bog je izabrao neke ljude prezrene u svetu da im podari nešto što ceo svet ne može im dati: blagodat spasenja i večni život u Njegovom ljubljenom Sinu.

U Danilu 2: 47 car u svom govoru odaje čast Bogu živome, ali nastavlja svoj život u bezbožnosti. Savle iz Tarsa drhti čujuć reči Gospoda Isusa, ali potom

služi našeg Gospoda i Spasitelja celim srcem. Pravednost našeg Oca strašna je za grešnike, a Njegova milost je milina svima u Hristu.

2⁸⁰ zlo je zastrašujuće razorenom 10^{0m} delu grada i izginulima u broju 7,000. Ako u ostatku koji je u strahu dao slavu Bogu budu neki iskreno obraćeni da dadu čast Bogu Nebeskom verom i vernošću, treće zlo im neće biti opasnost.

Svi koji poveruju i poslušaju Reč Oca – sigurni su u Sinu. Gospodnji dan dolazi kao lupež u noći svim zaboravnim slušateljima i mrzovoljnim buntovnicima i niko ne može uteći. Danas je dan milosti i spasenja; najbolje vreme za obraćanje je **sada**.

15) Sedmi anđeo zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govoreći: Posta carstvo sveta Gospoda našeg i Hrista Njegovog, i carovaće vavek veka. 7ma truba završava rat započet još u Edemu; možda i još pre ljudskog prestupa i pada.

Naš Tvorac je završio sedmicu stvaranja Svojom proslavom u Danu Mira i Radosti Edema. Sada, Nebo trepti slavljem: naš Spasitelj je pobedio Svojom ljubavlju, mržnju Zlotvora; Svojim strpljenjem, jarost đavola; Svojom Istinom, laž oca laži.

U Svojoj smirenosti protiv besnila zlih duhova, Jagnje Božije slavno je pobedilo sotonsko lukavstvo Svojom premudročću. Silom Svoga Oca u Sebi naš Gospod i Car je večni pobednik protiv podle izdaje Začetnika zla.

Večno živi Tvorac položio je Svoj život i prolio Svoju krv da obdari večnim životom i izmirenjem sa Bogom sve koji uzveruju i poslušaju Oca u Sinu.

Sada su Otac i Sin proslavljeni i Duh Sveti ispunjava sve blagoslovene slavljениke, udove Njegovog Tela, Njegove skupo iskupljene duše večno blažene u zagrljaju Njegove nebeske ljubavi koja nikad ne prestaje. Od te ljubavi niko veće nema.

16) Dvadeset i četiri starešine koje seđahu pred Bogom na prestolima

svojim, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu. Ovaj izraz obožavanja potiče od Duha Svemogućeg i njihova hvala Bogu je nebeski slavopoj.

Njihova srca su kao rajske harfe koje zvuče harmonijom divljenja, ljubavi i zahvalnosti Jedinome Koji je oduvek i zavek veličanstveni Pobednik. Jezgro starešinstva je u prirodi našeg Tvorca. U ponašanju i delima Spasitelja – u telu – vidi se zadovoljstvo Oca u svemu.

U Svojoj podčinjenosti Ocu, Sin je iznad svih protivnika, moćniji od svake zle sile tame: sva neprijateljstva padaju pred Njim. Isus Hristos vlada u svim uslovima: uvek i zavek Pobednik. Jagnje Božije, žrtvovano od stvaranja sveta, nikad nije podbacilo u zadovoljenju Svog i našeg Nebeskog Oca.

Smeran trijumf je u Njemu – Njegova priroda. To Jagnje, taj Sin -vlada večno. On je Starešina nad svim starešinama. Od Svog neizmernog starešinstva dao je svim izbranim starešinama.

17-18) Starešine govore: Hvalimo Te, Gospode Bože Svedržitelju, koji jesi, i beše, i bićeš, što si primio silu svoju veliku, i caruješ. I neznabošci se prognjeviše, i dođe gnjev Tvoj i vreme mrtvima da se sudi, I da se da plata slugama Tvojim, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena Tvog, malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubiše.

Gledanje našeg Boga i osećaj zahvalnosti su dva nerazdvojna dara. Starešine i pastire u Hristu, On postavlja i blagosilja. Vladari u svetu bore se za svoj položaj i vlast u strahu od protivnika. Vlast i moć Gospodnju nikad ništa ne uzdrma.

On nikad nije predao ni izgubio silu spasenja izgubljenih i mi možemo samo zavek biti ispunjeni zahvalnošću. *Grešni* narodi se gnjeve. Ljutina čovečija protivna je Božijoj pravednosti (Jakov 1: 20). Grešnici su gnjevni jer je Bog pravedan, milostiv i sudi pravo (Stvaranje 4: 3-13).

Zlobnost – greh – protivan je Bogu. Božiji gnjev moćan je protiv grešnog besa. Ponovo nam Otkrivenje obasjava razumevanje celog Pisma. Božiji

gnjev je prikazan u Stvaranju 3: zlo je osuđeno a iskupljenje je obećano.

Božija osuda idolopoklonstva i bezakonja vidi se kroz celu Knjigu Izlaska, mnoga proroštva i druge knjige. Gnjev Božiji nije ni trenutani ni produžen gubitak strpljenja. Bog nikada ne gubi ni jedan deo Svoje Božanske prirode. On je kazao prvim ljudima: ako jedu opasan plod da će umreti.

Svojim prestupom ljudi su izabrali smrt. Prorok Jeremija javio je Reč Božiju državicima i narodu Judeje. Predočio im je posledice protivljenja Bogu. Judejci su verovali lažnim prorocima i mnogo puta pretrpeli gubitke u svojim zastranjenostima. Oni su se uporno protivili Bogu.

Najposle, njihovo carstvo i lični život bili su razoreni. U Pismu nalazimo mnoge slične zapise. Božije nezadovoljstvo se pokazuje duž grešnog puta i poziv na pokajanje se ponavlja. Svaka osoba uporno hodeći putem nepokornosti, kad stigne do kraja, suočena je sa zasluženim poslednjim sudom.

Svaki sledbenik našeg Spasitelja zaštićen je Gospodnjim Duhom a napadan je zlim silama tame. Gospod deli mnoge blagoslove Svojim putnicima: hranu, vodu živu, odeću, oružje i Pobedu. Svi verni stižu do kraja Puta Spasenja i ulaze u večnu slavu.

Poslednja propast je kraj grešnog puta. Obećana večna slava je narečena proslava vladavine našeg Cara i Njegovog naroda na zemlji. Milost i blagodat našeg Boga su nam date u Isusu za naše spasenje – na hvalu i čast Bogu.

Njegovo nezadovoljstvo prema grehu je objavljeno i Njegov sud najavljen da nam okrene srce sa puta smrti na put Života. Lepota Svetosti i Veličanstvo Božije prirode blista kroz celo Sveto Pismo.

Od početka Stvaranja pa do kraja Otkrivenja naš Tvorac i Spasitelj ne prihvata greh i ne odbacuje iskrenog pokajnika. On uzima na Sebe osudu za naš greh da bi nas spasao. Svi koji odbace Njegovu milost – ostaju pod

zasluženom osudom.

19) Crkva Božija na nebu se otvori i pokaza se kovčeg zaveta Njegovog u crkvi Njegovoj; i biše sevanja munja, glasovi, gromovi, zemljotresi i grad veliki. Posle svega u 11. glavi, ovo je čudesan prikaz završne podvojenosti nespojivih grupa.

Pred Bogom je na desnoj strani Sveti Zavet milosti i vernosti, a na levoj strani pravda i sud. Od početka do kraja, svi koji su ušli u Božiji zavet i ostali verni do kraja, nalaze se u Božijoj Crkvi, Božijem Hramu; iako su putnici i stranci na zemlji.

Hrišćanski život i državljanstvo su u Nebu. U svetu greha oni su prezreni, potlačeni i progonjeni. U Hristu oni su usvojeni, ljubazni i pobednici. Nepopravljivim, upornim buntovnicima sevaju munje Božijeg nezadovoljstva, a oni stisnu oči da ne vide.

Prirodni tok događaja, glasovi proroka i vernih svedoka, sve svedoči i ukazuje na tu Istinu. Grešnici ubijaju proroke, progone verne svedoke, mrze Istinitu Nauku Spasenja i obožavaju svoje mračne idole koje primaju od samog Sotone.

Sedma truba se ori nad celim svetom! Podižimo glas molitava za blagoslove od Blagoslovenoga da rastemo u veri i poznanju Božijeg Sina; da budemo zaodnuti u Njegovu pravednost i svetost. Ne budimo obeshrabreni nepravednošću i gadostima u svetu tame.

Prinosimo prinos beskrajne zahvalnosti našem Nebeskom Ocu: dušu i telo, um i srce, sve u Sinu Njegovom; jer je u Hristu Otac savršeno zadovoljan. U Hristu svi verni su deo Očinskog zadovoljstva. Slava Ocu i Sinu!